

ΥΠΟΚΑΛΩ **ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ** 9

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 24 'Ιανουαρίου 1932 ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς

ΕΚΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1932

Τῆ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

(ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ)

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κ.

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

*Μετά τὴν ἔναρξιν τῆς Συναντίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 3.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

JOS. HAYDN

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΝΕΛΣΩΝΟΣ

I *Kyrie*

II *Gloria*

III *Credo*

IV *Sanctus*

V *Benedictus*

VI *Agnus Dei*

Λιὰ Soli Χορωδίαν καὶ Ὁρχήστραν
(πρώτη ἐκτέλεσις)

Soprano: Leo Slapak } τῆς Παιδικῆς Χορωδίας
Alto: August Altvatter } τῆς Βιέννης
Tenore: Κίμων Τριανταφύλλου Καθηγητῆς τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Ὁδείου.
Basso: Δημ. Εὐστρατίου τῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

2. *Συμφωνία* ἀρ. 38 εἰς ρε μιτζ. . . . . W. A. MOZART

I Adagio — Allegro

II Andante

III Finale Presto

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

3. α *Ταγγάνιχη Ζωή* . . . . . R. SCHUMANN

β *23 Ψαλμός* . . . . . FR. SCHUMANN

γ *Ave verum* (μοτέττο) . . . . . W. A. MOZART

δ *Στὸν ὠραῖον, γαλανὸν Δούναβιν* . . . JOH. STRAUSS
(βάλς)

Ἡ Χορωδία καὶ ἡ Ὁρχήστρα.

JOS. HAYDN

Λειτουργία ἀρ. 3. (Νέλσωνος).

Ἡ Λειτουργία τοῦ Νέλσωνος, ὅπως ἡ *Λειτουργία τῆς Θηροσείας* καὶ αἱ τρεῖς *Μεγάλαι λειτουργίαι*, ἐγράφησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1796—1801 καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τελευταίαν δημιουργικὴν περιόδον τοῦ Χάϋδν, ἐγράφησαν δηλαδὴ μετὰ τὴν ἐξ' Ἀγγλίας δευτέραν ἐπίανον τοῦ διδασκάλου.

Ὁ Χάϋδν δὲν ἠγνοεῖ ὅτι περὶ αὐτὸν πολλοὶ ἀκροαταὶ ἔσκανδαλίζοντο διὰ τὴν ἔλλειψιν σοβαρότητος τῶν ἔργων τούτων. «Δὲν ἠμπορῶ νὰ τῆς γράψω ἄλλῶς ἔλεγε' ὅταν σκέπτομαι τὸν Θεὸν ἢ καρδιά μου εἶνε τόσον γεμάτη χαρὰ, ὥστε ἡ νότις τρέχουν σὰν ἀπὸ πηγῆ καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς μοῦ ἔδωκε χαρούμενη καρδιά, θὰ μὲ συγχωρήσῃ διότι τὸν ὑπηρετῶ μὲ εὐθυμίαν». Ὁ Χάϋδν ἄφηνε τὴν φαντασίαν του νὰ ρέῃ ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται δι' ὀρισμέναις ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας τοῦ ὑπηγόρευεν ἡ σύνθεσις λειτουργίας τινός. Κάθε τεμάχιον αὐτῶν ἀρχίζει ἐπὶ λέξεων ποῦ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσι ἀπὸ τὸν ἱερέα καὶ αἱ ὁποῖαι συνήθως δὲν ἐμελοποιοῦντο· πολλάκις ἀπομονώνει μίαν λέξιν ἢ ἀπόσπασμα στίχου, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει καὶ ἐπαναφέρει, καθ' ὃν χρόνον αἱ ἄλλα φωναὶ ἐξακολουθοῦσι τὸ κείμενον ἐπὶ τῶν ἐπομένων στίχων· ἢ, ἐὰν παρατηρήσῃ ὅτι διέθεσε πολλὸν χρόνον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πρώτων τεμαχίων, δὲν διστάζει, εἰς τὰ ἐπόμενα, νὰ ἐπιθέσῃ, νὰ πλέξῃ περισσότερα τμήματα διαφόρων φράσεων, καὶ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ ἀπὸ πλείονας φωνάς. Μεταχειρίζεται *φούγκες* χορωδίας, διὰ νὰ ἐξωραίσῃ τὴν λειτουργίαν του καὶ στολίσῃ μὲ αὐτὰς τὰ πομπώδη σύνολα, ἢ τὰς μονωδίας μὲ τὴν συμφωνικὴν ἐπιπόδον. Αἱ λειτουργίαι του συνενώνουν συνεπῶς διάφορα στοιχεῖα, ὧν ἡ ἀνάμειξις, γενομένη διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, βλάπτει πολὺ τὴν ἐνότητά τῆς συνθέσεως καὶ ἀντιβαίνει πολλάκις πρὸς τὸν προορισμὸν τοῦ ἱεροῦ κειμένου.

*I. Kyrie eleison**II. Gloria*

Gloria in excelsis Deo et in terra pax omnibus, bonae voluntatis

Laudames te, benedicimus te adoramus te, glorificamus te.

Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.

Domine deus rex coelestis, pater omnipotens.

Domine fili unigenite Jesu Christe.

Agnus Dei, filius patris.

Qui tollis peccata mundi, miserere nobis, suscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad dexteram patris, miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus altissimus, Jesu Christe, cum Sancto Spiritu in gloria Dei patris

Amen

III. Credo

Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium.

Et in unum Dominum Jesum Christum, filium Dei unigenitum, et ex patre natum ante omnia saecula.

Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, facta sunt qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria virgine, et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus et sepultus est, et resurrexit tertia die secundum scripturas et ascendit in coelum, sedet ad dexteram patris, et in iterum venturu est cum gloria judicare vivos et mortuos cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum et vivificantem qui ex patre, filioque procedit, qui cum patre et filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per prophetas.

Et unam sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam, confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum, et ex-

specto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi.
Amen.

IV. Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni
sunt coeli et terra, gloria tua. Osanna in excelsis.

V. Benedictus

Benedictus qui venit in nomine Domini. Osanna in excelsis.

VI. Agnus Dei

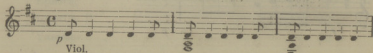
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Dona
nobis pacem.

W. A. MOZART

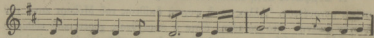
Συμφωνία ἀρ. 38 εἰς Ρε μείζον.

Ἡ *Συμφωνία εἰς Ρε μείζον, ἀρ. 38*, ἔχει γραφῆ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1786, διὰ τὰς χειμερινὰς συναυλίας τῆς Βιέννης. Ἀρχίζει μὲ σηματικὴν εἰσαγωγὴν μὲ φιλικὸν τόνον κατ' ἀρχάς, διὰ νὰ γίνῃ σοβαροτέρα περὶ τὸ μέσον καὶ νὰ καταλήξῃ μὲ στεναγμοὺς περὶ τὸ τέλος τοῦ προοιμίου. Τὸ πρῶτον Allegro εἶνε συνεχῆς ἐναλλαγὴ ἐρωτηματικῶν καὶ ἐπιβλητικῶν φράσεων, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ θέματος:

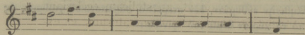
Allegro

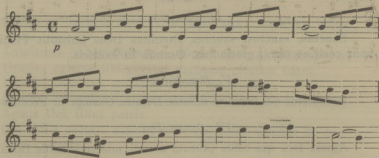
Viol.

Tromp.

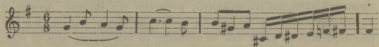
Τὸ δεύτερον θέμα :

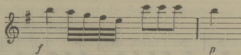
φέρει πρὸς στιγμὴν ἀκτῖνα χαρᾶς διὰ τὴν ἐπαναληφθῆ μετ' ὀλίγον εἰς ἐλάσσονα τόνον. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν χρησιμοποιεῖται εὐρέως τὸ ρυθμικὸν σχῆμα τοῦ ἀνωτέρου δευτέρου θέματος.

Τὸ Andante παρουσιάζει ἀρκετὴν συγγένειαν μετ' τὸ πρῶτον μέρος, ἀναπτύσσεται ὁμως μετ' ἡπιώτερον τόνον.

Andante

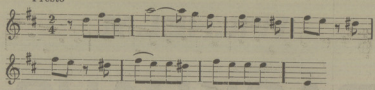
Διὰ τοῦ πλαγίου θέματος :

τὸ μέρος ἀποκτᾷ πολλὴν ἐνεργητικότητα καὶ γίνεται δραματικώτατον.

Ἡ Συμφωνία αὕτη ἀκολουθεῖ τὸν παλαιὸν ἰταλικὸν τύπον καὶ στερεῖται μενουέτου. Ἄλλως τε ἡ ψυχικὴ διάθεσις τοῦ Μότσαρτ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἡ παρένθεσις χορευτικοῦ εὐθύμιου τεμαχίου εἰς τὴν Συμφωνίαν αὐτήν, θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀντίθετος πρὸς τὸ θλιβερὸν τῆς καταστάσεώς του. Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἡ Συμφωνία εἰς Re δὲν παρουσιαῖξη ἀληθινὴν εὐθυμίαν, δὲν στερεῖται σαρκαστικοῦ χιούμορ, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ κύριον θέμα τοῦ φινάλε :

Presto

φινάλε τὸ ὁποῖον δὲν διακρίνεται ἐν τούτοις διὰ τὸν αὐθορμητισμὸν καὶ τὴν ψυχικὴν δύναμιν τῶν δύο πρώτων μερῶν τῆς Συμφωνίας.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον Α'	Δρχ.	75.—
Πλατεῖα	>	60.—
Ἀμφιθέατρον	>	60.—
Ἐξώστης	>	40.—
Θεωρεῖον Β'	>	40.—
Ὑπερῶον	>	30.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
(Ἵδὸς Πειραιῶς) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

Fr

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΥ

WILHELM

BACKHAUS

Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου ὥραν 6.30' μ. μ.

ΕΚΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή 31 Ιανουαρίου ὥραν 11 π. μ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου ὥραν 6.30' μ. μ.

ΕΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ